

Bei der überwiegenden Mehrzahl der Stücke von Filipkowce ist auch der niedergedrückte Endteil der Tergite fast matt u. bis an das Ende dicht, so grob oder etwas feiner als der Basalteil punktiert. Nur bei ganz wenigen Exemplaren sind die Endränder der Segmente gelblich, breiter als beim ♀ glatt u. glänzend.

Die meisten oben angeführten Psammochariden sind von O. Suster, manche Halictus- u. Sphēcodes-Arten von P. Blüthgen bestimmt. Die neuen für Polen Arten sind mit* gekennzeichnet.

Chrząszcze rzadsze i nowe dla fauny Polski.

(Les Coloptères plus rares ou neufs pour la faune de la Pologne).

Podał

R. PATKIEWICZ.

1. Chrząszcze nowe dla Polski.

Monotoma picipes v. cavicula Reitt. — E. — W Bubniszczu obok Bolechowa 3. VI. (M. Łomnicki — Sil.).

Pullus testaceus a. scutellaris Muls. — E. md. m. — W Bolechowie 15 VI.

Stenelmis puberula Reitt. — Ca. — Bosn. — W odlewisku rzeki Sukiela, na zarynkach w Bolechowie, około 30 egzemplarzy, uczepionych gniącego w wodzie polana. — VIII. Długi czas figurowały one w mym zbiorze jako consobrina i dobiero prof. Roubal oznaczył je właściwie.

Latelmis opaca Müll. — G. Ga. A. — Bolechów, w drugiej połowie sierpnia 1916 w rzece Sukielu, pod kamieniem, w kilku egzemplarzach. (M. Łomnicki — Sil. Bor.).

Orsodacne cerasi a. lineola Lac. — Dołzka ad Bolechów 27. VI. 2 egzemplarze.

Anthribus scapularis Gebl. — R. m. — Bolechów 2 VI.

2. Nowe stanowiska niektórych chrząszczy.

Cephennium difficile Reitt. — Hu. — Znalazłem w ciągu kilku lat kilkadziesiąt egzemplarzy w Dołzce pod Bolechowem. Oznaczył je

ś. p. Reitter. W okolicy Bolechowa jest, zdaje się częstszym, aniżeli inne Cephennia. W zapisach Muzeum im. Dzieduszyckich jest wzmianka, że spostrzegł go pierwszy p. A. Stöckl w Worochcie.

Neuraphes parallelus Chaud. — R. G. Sil. Cp. — Z Podkarpackia dotąd nieznany. Wysiąłem go w łygach bolechowskich kilka razy a to 2/6 1912, 1 egz.; 19/3 1914, 2 egz. oraz 2/4 1914, 1 egz. — Zawsze z pruchniejących i omszałych odziomków wikliny.

Wymieniony w „Nowych dla fauny polskiej“ gatunkach, p. Dra Mazura (P. P. E. T. II. zesz. 2) — *Podabrus alpinus a. mocquerysi* Reiche, znachodzi się w górach pod Bolechowem (Jamerstal i Besarabów), gdzie w ciągu ostatnich lat wojny kilka egzemplarzy zdobyłem.

Odmiany sprężyka *Denticollis linearis*, wyliczone w tejże samej pracy pod poz. 41, 42 i 43 jako nowe dla fauny polskiej a to: *a. subcantharoides* Buyss., *a. variabilis* Degeer i *a. suturalis* Duf. znachodziłem w okolicy Bolechowa bardzo często wraz z formą typową, strząsając ją z kwitnącej leszczyny, rosnącej u skraju lasów liściastych, przy gościńcu wiodącym z Bolechowa do Stryja. Nie spotkałem tam natomiast nigdy *Denticollis rubens* Piller.

Również wymienione w tym samym spisie pod poz. 47, 48, 49 odmiany kózki *Leptura cerambyciformis* Schrank mam w moim zbiorze z Jamerstalu i Besarabowa.

Stonkę *Orsodacne cerasi a. melanura* F. znalazłem 6 VII. z. r. w Dołżce pod Bolechowem.

Z Niemirowa, miasteczka położonego o jakieś 5 mil na północny zachód od Lwowa, dostałem między innymi, schwytanymi w lipcu owadami, także 1 egz. kózki *Ergates faber*. Niemirów jest zatem obecnie najbliższej Lwowa znanem miejscem rozsiedlenia tej kózki. Znalazł ją p. Kamiński, urzędnik tamt. sądu. Dr. Kinel podaje ją z Bełzca i Rzeszowa. („Kózki Polskie“).

Miscellanea.

Brychius elevatus Panz. należy do rzadszych Haliplidów. Bawiąc z początkiem sierpnia z. r. w Podkamieniu koło Brodów, podczas jednej z wycieczek w okolicę, złowiłem kilkadziesiąt egzemplarzy w młynówce, zarosłej wodnym zielskiem, we wsi Nawkwaszy. Pomimo starannych poszukiwań nie widziałem go w innych sąsiednich potokach.

Z początkiem września br. schwytała żona moja, idąc ulicą Podwale, 1 egzpl. *Chlaenius sulcicollis*, spacerującego najswobodniej w towarzystwie jakiegoś drugiego Carabicida na plantach. Możliwie, była to parka. Niestety, żona nie przypuszczaając, by to *Chlaeniusy* właśnie używały słodkiego dolce far niente na bruku ulicznym, pozwoliła ujść owemu drugiemu towarzyszowi. Dzień był piękny, słoneczny a oba chrząszcze bardzo żywo się uwijały.

*Sphecodes zabłockii nov. spec. ♀ und Sph. croaticus
Meyer ♀ (Hym. Apidae).*

von

P. BLÜTHIGEN, Naumburg a. Saale.

1. Sphecodes zabłockii nov. spec. ♀ Äusserst ähnlich *Sph. divisus* K. (*similis* Wesm.) ♀. Habitus, Kopfform, Bau der Fühler, Form des Hinterleibs und des Pygidialfeldes wie bei diesem. Die Unterschiede sind folgende: Kopf und Mesonotum sind viel feiner, letzteres etwa um die Hälfte schwächer und auf der Scheibe auch viel zerstreuter punktiert; das Stirnschildchen ist an der Basis flacher gewölbt mit schwachem Kiel, ebenso dicht aber bedeutend feiner punktiert; das Mittelfeld des Mittelsegments ist regelmässig halbkreisförmig umrandet; die Punktierung des Hinterleibs ist äusserst fein und viel dichter, was besonders auf dem 3 und 4 Segment auffällig ist, Segment 2 ist mitten nur an der Basis, an den Seiten bis zu den Beulen punktiert; Segment 1, 2, 3, und die Basishälfte von 4 sind hellrot mit breit und deutlich gelblich durchscheinenden Enden, 3 hat an der Basis des umgeschlagenen Seitenteils ein rundliches mattes Grübchen (wie die Arten der *crassus*-Gruppe). Rostrot gefärbt sind die Oberkiefer mit Ausnahme der dunkleren Spitze und der schwarzen Basis, die Knice, die Vorderseite der Vorderschienen, die Basis und das Ende der Mittel- und Hinterschienen und die Tarsen; die Tegulae sind blass mit schwärzlichem Fleck. 7,5 mm.

1 ♀ von Nowo-Nikolajewsk am Ob (Sibirien); leg. J. Zabłocki VI. 1918. In der Sammlung des Polski Związek Entomologiczny in Lwów.